

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל רון-דוד אלכסנדר ז"ל

בן רות וחיים

נולד בירושלים

בתאריך י"ט באייר תש"י, 6/5/1950

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1968

שרת בחטיבת גולני

נפל בפעילות מבצעית בלבנון

בתאריך ל' בכסלו תשל"א, 28/12/1970

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 1 שורה: 5 קבר: 8

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן חיים ורות. נולד ביום י"ט באייר תש"י (6.5.1950) בירושלים. למד בבית הספר על שם לוריא בירושלים. הוא הצטיין בלימודים, עד כי מוריו רצו להקפידו כיתה. אלא שגם הוא וגם הוריו לא רצו בכך, כדי שלא יינתק מחברת חבריו. בכיתה ז' עבר יחד עם אחדים מחבריו לבית הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית בירושלים. בראשית לימודיו גילה נטיות מיוחדות למקצועות ריאליים ובכיתה השישית הצטרף למגמה הריאלית. רון עסק בעיקר בשני תחביבים, בצילום ובקליעה למטרה. בהיותו בן 14 נרשם למועדון הקליעה במסגרת הגדנ"ע. הוא עקב בהתלהבות אחרי ההתפתחויות בספורט זה ולא החמיץ אף תחרות קליעה אחת. מרוב התחרויות חזר עם מדליות ודגלים, המקשטים את חדרו עד היום. הוא היה בן 16 כאשר רכש לו ציוד לפיתוח תמונות ולהדפסתן ומאז פיתח את תצלומיו ואף את תצלומי חבריו במעבדתו.

במחצית אוגוסט 1968 גויס לצה"ל. הוא רצה להתנדב לחיל השריון, אולם בשל סיבות שלא היו תלויות בו, גויס ל"גולני". בתקופת שירותו לא הירבה רון לספר על חוויותיו, ואולם עם תום כל תקופה ושלב - קורס מ"כים וקורס חבלנים - ועם קבלת דרגת סמל - הייתה המשפחה שותפת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מלאה לכל הקורות אותו. הוא אהב מאוד את ההדרכה בצבא והיה קרוב למקצוע החבלה. זמן קצר לפני נפלו, דובר על שליחתו לקורס קצינים, אלא שהדבר התעכב במקצת, כיון שהיה סמל מצטיין ביחידתו והגדוד לא רצה לוותר עליו. לפעולה האחרונה הצטרף רון למרות שאמור היה לצאת באותו יום לחופשה, לאחר שהצטיין בתרגיל, שבו עורר את תשומת לב מפקדיו. הוא היה גאה מאוד על הצלחת מחלקתו ועל חלקו בהצלחה זו. ביום ל' בכסלו תשל"א (28.12.1970), נפל בפעולת הפשיטה בגבול לבנון לאחר שביצע בפעולה זו את כל המוטל עליו בהצטיינות. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי על הר הרצל.

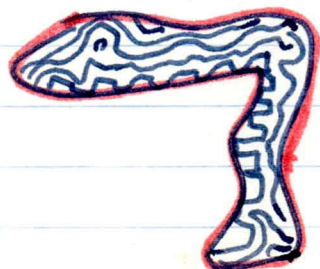
עבודתו
של

דוד

רין אלכסנדר
ה"ל.

סמל לנסקי

חוצה

חריבת

בזמננו 1966 - ינואר 1967

אכן, כל זה אינו ענינו מכבד, אך מני
לנו הרהר ממה. אמרנו להקדים בראש
ימים, למי שזכנו ולהקדו בראשם של דברים,
אף הזמנו, לזמנים לפקיד ענף מנהל בתל
מרכז, ולמאות של אמת דבר לו היה, כבלותם
כה נולד.

ו. הם גבורי הספר וכיצד הם מוצגים.
אני יכול, שלא להתחיל בקצת דעת;
אם דעת י בספר זה רק גבור חי
אחד. גבור חי המוכן סביבו את כל
הציליה. ס. יפה בבקו ובדמיו.
קורא בזה גבור ספרו מתרדד למק
כתה לבגאם במלחמת השחרור ומספר על
חורבה, חרדה, תלצה, לא היתה הצליה
מתחמת כבון זה, ולא היה המקום ליה
פיתה על חיות פילוסופיים על המלחמה.
סוף כן גבור הספר אספר למנותם
גבורים שאינם חיים. ביניהם חסידים שנים
חיבור חצה - הכסר, והלכה.

צמח הסופר.

הססור חרבת חציה מסופר לנו הקוף ואמן.
ס. יצחק יצחק ליריב. למה נאמרו? זגית
אמר ימן. התקופה תקופת מלחמה וכל אדם
בציר ותסע וכן כל אדם שאינו כפי צעיר
ואינו כפי תסע - התגייס לצבא.
וכן זה אינך כפי' לאט אותו בוקר חורף
צח והפנה, שמים אולי צדק" - והאמת?
ס. יצחק שמתפלל אפילו בצורה האולימפית
בועתה - פתוחה אף הוא כח. הוא
נבחר ליצור סמלי החזק מכל היוצרי
עמו. הוא נבחר פנימולוגיה קינר עצמו שך
כל מפלג המלחמה! בילד מתבטא בצדק
יצחק יצחק פסולת בלוג' כפוש חברה
שהשל עליה עזקוף את הרס ולירות. וכן
עוצר פני שמתחילה הכתש לירות אחר יצחקי
והיה צמח, וכשך התחיל לעבוסם לכבדים
עכבסו וצור ביה שבו איסטניסטי בק. מושב
ביב לזמור או לקבול היום ובלבד לא לעת
על האנדרה הפאת, האנה אנדרסות אלא כח
דבר מפורסם וחולל מחמת מילוס. הכל

ה'ה מסואב, מאוס היה לקחת דבר יידיק.
מזנוע מביגהסור קטע כזע. האם קטע זה
איך למחלק הספר. אכן, כן: הקטע איך
למחלק מחשבותיו על גבול הספר וינצור
בקובא מציין הוגסה לא נחתה בברסט
זכור שאין מחט מנצח.
ובמילתו לא צי בכך נוסף לא מספר צורם:
... אין כו זה יעלה אק ראיה אחת נעשת
שהמחמה כצגת כדר נמשכה, אלא הפצות
יותר מפי....

"החברה" אנכיים ומחתימים צדוואת, כע
הממשל לא גוע, אלא, למת אסור זהות
פצלות על הכתב את כסים מחשבותיו.
בקרב המפצצי מתחיל, יורשים. "לפי משימ
היב המאוס מנצח כלבי גידע זה היה אנצלו,
בביתו לפני מים לא רבים, ולפני מים רבים,
... - גספיו אמת ילונת - ... ילונת - ...
'כונת' - ... אכ'צ, וסוד" וכל.

התשובות מתחילים קבוח. כל אחד
מאלף קבולות אחרות על קורחים, יצהר
מאלף את הוא קבוצה: "הנה סמ"

ואו ברגס פתחלת חסומה
... היגסת משפד לוזק אחית בו,
כספר פנזה. הסוסר מצמה
עלמנ קנסר פנזה. קמה? הכי
כז מתנפל כסרה. הפתקהל הכס
למדה אינסרה הכדני. וכל מתנהל כסרה.
איני יוצה לבקור י"ב על פח'פ. ונזה
אני יק, אפסד אה העקנזס פזל; הסוסר כמור
בססר וכל'ס אן פוסנ, אי'סאן השורה,
אפס כמל יוצר בל דוגס פהו, פדמות
היחופה, המל'ס, בססר זה.
בססר מכיל אה עזמו על כל צצין כמזל
כר' הכס'ה פתחלת בססר.
ככר פ' הפתחלה (ש'ס'ס'ת) פסקה אחלה
כפ'רול) כ'א'ל פדמות הסוסר הנא'ל דמות
המל'ס סתידור כ'מ'יות. כמק הססר
מקנ'ל הסוסר עמדה אנקעה וחז' שמעית
העמדה כמק המל'ס! כמק נל
אומן פתחלת פקסדות כר' כן כ'א'ל
כמל'ס כן כ'א'ל. פמות הסוסר מל'ס
אומן אמקנה אנקעה; השלוק חל'ה כר'

הטוב ביותר והזאי ביותר גלוי בול להגיד
הגזם, נתיקת' כמאשה"
"מה אתה ככה מביט גלוי"
זו מחממה מנומדת, ז"ל אמרת לו נחמק
"שבו. בדיקתך", אמר מ'יזה, ה'יזה מה
אתה רוצה?
"ואני דוקא לית
וה'יזה מ'ה קומד. כך לא יצדע קומד דבר
שפוגג רבועה מעצות וקאדק גלוי התיקא
קידעג. הסיסר נתיקת'
בוק" התיקא גלוי כשהוא מ'יזה ל'ית
זמ תביל. פוגג מ'יזה גלוי ה'יזה פוגג
בוגד במ'יזה, הם כמאשה גלוי ה'יזה
במ'יזה, פוגג כמאשה מ'יזה יונד כמאשה.
דבר יונד מ'יזה ו'יזה כמאשה. פיקד המ'יזה
פוגג דק ב'יזה ה'יזה קל ד'יזה אק קדשן
ה'יזה לא כמאשה.
"י'יזה גלוי מ'יזה ו'יזה גלוי ה'יזה ל'יזה
ול'יזה ה'יזה קתה".

אני מ'יזה ל'יזה ו'יזה - ה'יזה
ד'יזה, אק ל'יזה - ה'יזה ל'יזה
ד'יזה מ'יזה - ה'יזה
ל'יזה מ'יזה - ה'יזה
ל'יזה מ'יזה - ה'יזה

חובת חצצה

אנחנו בחירת בחירת חצצה כמכול"
הספר, אך כבול'צן בחובת חצצה
א"י יכול להתקיים מן העבודה שחובת
חצצה היא נגיף - נגיף של כל אותם כדים
ערכיים שנקשו כלורה דומה ובאותה
טקטיקה, ע"י בורות ישראליים.
תחתיהם בחובת חצצה בספר: "סמך
לכדי כלונ שצ"ן לאשאר" היוקרה
עצ"ן רבה, יש עדיין מה קראת, מ'מ' מולק,
אנחנו טובה, ג'פול'א שובחוס. אך זו אינ'
חובת חצצה" - עדיין לא צבר מוגדר
יצחק מיוזם חק, לא קטן לתאור המצבים
פברתיים של בכר ולתאור היקרו,
היכרצא מצטמצמת. "מחקר ספר על
חובת חצצה. כשמתחילים לירות לא
שומעים את בית מסודר לכן כחול עס
פתחים פירוק - על בית החומר.
נוספה למ' ציכרצא חובת חצצה. ויכר
א"י בת' חומר מטיגוס בספר.
חובת חצצה "מתמדת" - מתחילים תפסות

נשכ'ה עברות. נזף האדם בוא
 נזף המשתתף בתגובה על החרבה"
 כאשר מג'ץ הא"ס לבסר מ'תואר ל'טאמנה
 ת' ומצוצד: המצרות אצום צדנכ'ס, המז
 ג'ן אבני הבסל' אצום התעסבה, הכסם שבחזר
 אצום במלוא טכנות ח"הס, לבסר
 בוידבת חצד'ס אורח ו'ס. כל כסר
 ת' בצונד ע'מ'מ'פ'ן אק'ל'סם צבר שעת'
 מצבם הס'ג' ע'ט'מ'צ'ב. ת'י'ס, המצ-ס'
 נ'ס'ג' וק'צ'ב, הבסר ת'י' ח"י' ק'ו'ס'
 אצ'ב'ס'ס ע'ס' הת'י'ק'ס, אק' נ'צ'ב'ב'ב' כל' כ'ב'ת
 א'ת' - הכסר הבס' ח'ו'כ'ב'ס'.
 ב'ט'א'ז'כ'ר הכסר מ'ס'ק' הס'ס'ר נ'מ'ה מ'פ'נ'ח'ת'
 א'ז' מ'מ'ק'מ'ע'. (נ'ט'א' מ'ע'ב'יר'כ'ס'ט'ט' ב'ס'ר' ה'ק'א'ר'
 ג'א'ז'כ'ב'ר מ'כ'ח'ע' ת'צ'ו'ט'ת'. א'ח'י'כ' ת'א'ז'
 נ'כ'ס'ר מ'כ'ח'ע'ס', א'ח'י'כ' ת'א'ז' א'נ'ס'י' ו'כ'ס'
 נ'כ'ס'ט' ת'א'ז' ע'ח'ו'ת'. כ'ס'ר. ת'כ'ר'ה'ח'ס'
 ה'ב'א'ז' ו'ה'מ'ס'ק' מ'ח'ו'ב' מ'ס'ס'ס' ע'נ'מ'ה' ע'ס' ח'ל'ס'
 ע'ק'א' ע'ז'ו'ן כ'ח'ס'ט', ע'צ'ע'ל'א' ה'ס'ס'י'ן, הכסר
 ק'ו'ג'ש'ר מ'ש'ט' ו'כ'ר'ה'י'ה' נ'ט'א'ס'.
 י'צ'י'כ' מ'כ'ס'ר' ע'כ'כ'א'ל'ת' ע'ל' ע'ק'ב'ס'ר' כ'ס'ר'

כל צ'
 שית' ו'א'ז'
 ע'מ'ס' ה'ס'ט'
 (underlined)

אני הכר סוקלים כי בקטבסל מתחב
אך כסר, כסר ונלף חיים. מנוח צדק כסר
כסר לי הכס, תהינתמסרפ ענינה, פכמק ארו
כסר כסר מלכ מלכ מלכ פכמק ארו
כסר ערבי. מלכאן לא ילח כסר כסר
למלכ, "היאמלכ", כל ידיו הלקמל
מלכ צמח מלכ, כסר. כל חמל
קח הנלקמל מלכ מלכ כסר. כל
לכס כסר ערבי מלכ ארו
חורב. עמ צמח לא ילח כסר
פכמל ונלכ פכמל לא חמל כסר קלור
כמכמל ונלכ כסר.

תאורי הטבע ותפקידם

אין חוסר סבב'גם בחקוק זה לנסח
בדבר דומה לשי' הסד'נים הקדומים.
תאורי הטבע מסתמים בעובדת אחת
על ש' נאמרים. תאורי הטבע הם גם
גבורים (אנלי) וגם יחידה להם נאמרה
משל הם ב'יח' הקדומה.

עצם במחשבה מתחל בתאור טבעו י'יח' חוקי
בה'י' אחד. כשבי'י' נוצר ה'ח'ר'פ'ים דאם
תחל'ל'ים " וכד'. ס, 'צהר' משלה
ע'כ' אורן הספר כחור ג'ע'לה ונ'ע'ומה
ע'ל תאורי טבע מ'ט'ר'ה. (א'כ' סט'ס'ט'יקה
ע'י' מ'בו'י'ם תא'מ'י' הט'ג' נ'כ'ד' מ'ן הס'פ'ר
כ'ו'ר') תאורי הטבע תכל'תם א'ת' ו'י'ח'ע'ר
ה'ם מ'בו'י'ם ג'ס'ר' כ'י'ן ע'ז'ר' מ'ז'י'א'ו'ת' נ'ב'ן
ו'א'מ'י'ת' ע'י'ן ע'ז'ר' מ'י'ט'ר'ה ד'ז'י'א'ו'ת' ג'ג'ם
ת'ו'א' נ'ב'ן ו'א'מ'י'ת'. מ'י'ן כ'מ'ו' תא'ור ט'כ'ד'
כ'ז'י' ע'י'ל'ו'ר' ג'א'ז'ם ד'ק'ג'ה' א'ל'כ'נ'א'י'. א'ן מ'ג'ו'
כ'נ'א'י' ע'י'נ'ה' כ'ז'י' ע'פ'ד'א' ע'פ'י' ד'ק'ו'א' א'ת'ר'ג'י'
מ'ח'ש'ת'ו' א'ל'ה'מ'י'ר'. (ל'ה'ד'י'א'ו' ד'כ'י' ד'ק'ו'א' א'ת'
מ'י'ד'כ' ו'ת'כ'ל'ת' ע'ס'ס'ט'א'. ע'ט' ה'נ'ע'י' מ'י'ת'ם

משיבות כה רבה לתאורי הטבע
בספר, הם הם היוצרים בספר את
ההרגשה חזקה אנוגית אחת,
אך, תאורי הטבע מביאים לנו גם דבר נוסף
תאורי הטבע מציגים בפנינו את הניגוד שבין
הצורה החיצונית - הכבד חרבת חזק
לבין הטבע כפי שצריך להיות במצבו התקין.
כבר כן דבר אינו נראה טבעי. הכבד נשען
במחץ ולא נמצא במצב יקום אם בא בחול
הטבע ומאמרו (כמהלך ההסתעפות) יצרו בפנינו
כסין היקף אינסוף דבר שבעה הכל
מובנו פניו טוד במקום כזה.
אספספסות גם אספספס טבע בתאורי
הטבע: תאורי הטבע האמרי, הטבע הנכח
גם זה טבעי. הכבד מתחיל כנולד הטבעי
במצבו הטבעי ואין גומל הבהלה כבר
לחיים ממצבו הטבעי אל הטבע.
אין חזק אחריו את הדבר תרצה להבין
הטבע בא להציל יקוים: נקודתו דין האדם
והטבע ובין כבד טאט והטבע אך תיבות
תקרת בגשור חסן העניין.

מקמת על הסוכר וכלל האשתקד.

הסוכר הוא צמח חוקת. אחר

קבוצתו בצמח המרכיב והיחיד

בספר, אך כל הוספתו כל אלה באה

אשר כדי לבלוט את חריגת המסגרת

הצמח מתקין העלמיון בספר.

סוכר מקמה ברורה הוא מתקן בכל

תוקף עם קרב, וכל קבוצה נכ

אדם. הסוכר חותם לקראת המסקנה

הבית נמשך כלום הוא האידיאל הצולח

וכל המלחמות דן דבר קצו ואיננו.

הסוכר הוא סמל מקמה (רבי אברהם לנדל מנחם

השולח). זלם הפתח בה מתחיל הסוכר

בהדרגה על דבר בתיבת סמל בכך

מבטא אחרת לתוך נאמן על הסוכר

ס. 'זהר בה'ולל ובר נשם I, אף על,

בנצח המלכה עשית - מפל' בת דוד

אולי לא היו מקבלים. כלל ניסח להוצאת

זה חכם ואם דמי האדם. חלילה להוביל

לכל בני האדם וכלים לחיות דורה שנה.

כלל? זאת הוא לא. אך כזה לא! זה

הנה אומר כל הנה וכל הנה כלומר אומר
 טבאי וטבת כמנה חוקי הטבע הנה וטבת
 אור (אורי פקדתי כאן עסקנות מתיקנות עכתי
 אך אי אפשר שלא ערסות לחסידים לסקנות יסוד
 מנהל המסקנות הכרטיסות עס. יזכר במחקר
 בספרות לאחר כל הנתונים הקס בבאי
 אפיסטי עמית-ק מאי 1941
 מדינת ישראל הנה ירה ברשימת דרכה

טב
 הנה אומר עס כאן יאמר טב
 אורי פקדתי כאן עסקנות מתיקנות עכתי
 אך אי אפשר שלא ערסות לחסידים לסקנות יסוד
 מנהל המסקנות הכרטיסות עס. יזכר במחקר
 בספרות לאחר כל הנתונים הקס בבאי
 אפיסטי עמית-ק מאי 1941
 מדינת ישראל הנה ירה ברשימת דרכה

פה אומר עס כאן יאמר טב
 אורי פקדתי כאן עסקנות מתיקנות עכתי
 אך אי אפשר שלא ערסות לחסידים לסקנות יסוד
 מנהל המסקנות הכרטיסות עס. יזכר במחקר
 בספרות לאחר כל הנתונים הקס בבאי
 אפיסטי עמית-ק מאי 1941
 מדינת ישראל הנה ירה ברשימת דרכה